

یادداشت

کارمندی بر خور د نکندی

مجید یساری

استارت آپ‌ها نقطه امید فضای کسب و کار در هر جامعه به‌شمار می‌روند؛ آنها نطفه اصلی ایجاد اشتغال هستند، اما اینکه کمتر استارت آپی موفق به عبور از ده مرگ می‌شود، به نیازسنجی رهبران آنها و تصمیماتی ارتباط دارد که امنیت شغلی آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در دنیای امروز هر کسب و کاری باید بداند که برای رفع چه نیازی شکل گرفته است؛ در واقع پیش از شکل‌گیری کسب و کارها، دلیل به‌وجود آمدن آنها، می‌تواند نیازهای رفع‌نشده در آن حوزه خاص باشد؛ اما اینکه چگونه باید به این نیازها دسترسی داشت، خود فرآیندی زمانبر است. این در حالی است که بیشتر رهبران استارت آپ‌ها به آخرین موردی که می‌رسند، نیازسنجی بازار است. در واقع، آنها در فرآیند تولید محصول کالا یا خدمات قرار می‌گیرند و بعد در ارائه آن به بازار با مشکل مواجه می‌شوند و می‌فهمند که محصول‌شان موردنیاز بازار نبوده است، هر چند محصول تولیدشده مبتنی بر فناوری و کاملاً مدرن به‌حساب می‌آید. در جامعه مدرن که کسب و کارها متناسب با پیشرفت تکنولوژی مداوم در حال تغییر و تحول هستند، افراد باید به‌عنوان یک کارفرمای استارت آپ موفق، براساس جامعه هدف نیازسنجی استارت آپ خود را به بهترین نحو با استفاده از روش‌های مختلف انجام و با ارائه راه‌حل مناسب در راستای موفقیت استارت آپ خود گام بردارند و به این نکته توجه داشته باشند که نیازسنجی همان خلأ موجود استارت آپ‌ها به‌شمار می‌رود که نقش اصلی را در شکست یا موفقیت استارت آپ‌ها ایفا می‌کند. بنابراین می‌توان گفت بزرگ‌ترین معضل استارت آپ‌ها در مسیر اشتغال‌زایی، نحوه ارتباط گرفتن آنها با صنعت و شناختن نیاز آنهاست. باتوجه به این الگوی رفتاری، آنچه می‌توان از اکوسیستم نوآوری در کشور فهمید، این است که تاکنون ارتباط موثر و کارآمدی میان استارت آپ‌ها با صاحبان صنایع برقرار نشده است. برای همکاری میان استارت آپ‌ها با صاحبان صنایع به‌منظور ایجاد اشتغال، جای خالی یک گفت‌وتمان اساسی، احساس می‌شود؛ این گفت‌وتمان باید موثر، سازنده و ایجادکننده تعاملات شغلی میان رهبران استارت آپ‌ها با صاحبان صنایع باشد. به کلام شدن استارت آپ‌ها با صنعت در نهایت منجر به این امر می‌شود که استارت آپ‌ها به خلأها و نیازهای صنایع پی می‌برند و می‌توانند چهر چین توسعه را قوت بخشد. گفتنی است، بسیاری از نیازهای صنایع در کارگاه‌ها و کارخانه‌ها دید صاحبان و فعالان صنعتی تنها یا به کارگیری یا خرید فناوری‌های بسیار پیشرفته خارجی قابل حل است؛ این در حالی است که رفع همان نیاز از دید رهبران استارت آپی که از دانش و فن بالایی برخوردار هستند، لزوماً به فناوری گفته‌شده، نیاز ندارد و می‌توان به‌راحتی آن را رفع کرد. ناگفته نماند که البته نیازهایی هم در صنعت وجود دارد که بسیاری از استارت آپ‌ها با فناوری‌های پیشرفته می‌توانند به حل آن بپردازند. برای شناخت بیشتر استارت آپ‌ها با نیازهای صنایع لازم است در یک بستر واحد، خلأهای صنایع دسته‌بندی شود. یکی دیگر از چالش‌های ارتباط میان صنعت و استارت آپ‌ها در مسیر ایجاد اشتغال، بی‌اعتمادی اهالی صنعت به توانایی حل معضلات فناورانه از سوی استارت آپ‌هاست. به‌اعتقاد من، برای اعتمادسازی بهتر است، ابتدا نیازهایی از صنعت که برای حل آن به فناوری‌های پیشرفته احتیاجی نیست و از توانایی استارت آپ‌ها هم بر می‌آید، از سوی آنها حل شود تا در این شرایط صنعتگران بتوانند به توانایی استارت آپ‌ها اعتماد کنند. معضل مهم اینجاست که دید برخی صاحبان صنایع مختلف در کشور مناسب به نوآوری با آن روشی که یک استارت آپ باید برای توسعه خود در پیش گیرد، تداخل دارد. به‌عبارت روشن‌تر، صاحبان صنایع نگرش کارمندی به استارت آپ‌ها دارند، در حالی که ماهیت استارت آپ‌ها به‌گونه‌ای است که به‌طور معمول باید از ارائه و بدون قیدوبندهای کارمندی به فعالیت با توان خلاقیت خود بپردازند. حال کارمند شمرن فعالان استارت آپی در واحدهای صنعتی به‌ضرر آنها تمام می‌شود و پس از گذشت مدت زمانی، خلاقیت و چابک بودن آنها از بین می‌رود. صنایع زیادی وجود دارند که جای خالی توانمندی استارت آپ‌ها به‌شدت در آنها احساس می‌شود. در میان صنایع گوناگون، صنعت خودروسازی، پتروشیمی و غذایی نیاز بیشتری به دست‌وردهای استارت آپی و دانش‌بنیان داخلی دارند. باتوجه به تحریم‌های موجود، این مجموعه‌ها می‌توانند با فعالیت بهینه‌تر در حوزه تولید مواد شیمیایی و ساخت قطعات الکتریکی بهتر کار کنند. بسیاری از صاحبان این صنایع اقلام موردنیاز خود را به‌سختی وارد می‌کنند، در حالی که تولیدات داخلی می‌توانند این نیاز را حل کنند.

خبر

هانی‌زاده: مثلث ایران، روسیه و چین باعث نگرانی آمریکایی‌ها شده است

فشارهای آمریکا و اتحادیه اروپا بر ایران و روسیه اعمال تحریم‌های تازه در حالی رخ می‌دهد که در همین چند روز خبری منتشر شد مبنی بر اینکه پول‌های بلوکه‌شده ایران در کره جنوبی برای مصارف «اسناد دستانه» آزاد می‌شود. این سیاست دوگانه غربی‌ها را چگونه می‌توان ارزیابی کرد؟ در همین راستا یک فعال و تحلیلگر مسائل سیاسی، درباره این موضوع اظهار داشت: «آمریکا و اتحادیه اروپا در طول سال‌های اخیر از همه ابزارهای فشار خود استفاده کردند و نتوانستند ایران را تسلیم کنند؛ سلسله فشارهایی با بهانه‌هایی مانند پهنپادها، کمک به روسیه در جنگ اوکراین، حقوق بشر و فعالیت ایران در منطقه که همه این اتهام‌زنی‌ها ابزارهای توجیه‌شان در اعمال فشار بود. اکنون هم همین سیاست را دنبال می‌کنند و تحریم‌های اتحادیه اروپا در همین چارچوب باید بررسی کرد. آنها همچنان دنبال استفاده از سیاست چماق و هویج هستند؛ در صورتی که مشخص است که این سیاست شکست‌خورد است. حسن هانی‌زاده، داماد داه: آمریکا در آستانه انتخابات ۲۰۲۴ و با توجه به شکست‌های بایدن در سیاست خارجی و داخلی مقامات این کشور سعی می‌کنند با استفاده از موضوع ایران برگ برنده انتخابات برای خود دست‌وپا کنند. این تحلیلگر مسائل سیاست خارجی همچنین بیان کرد: ایران در سال‌های گذشته به تمام بدههای برجام عمل کرد اما سه کشور اروپایی و آمریکا که در سال ۲۰۱۸ از برجام خارج شد، ثابت کردند که طرف‌های قابل اعتمادی نیستند. شکل‌گیری مثلث ایران روسیه و چین باعث نگرانی آمریکا می‌شده است. هم در بعد اقتصادی و هم در بعد نظامی از نظر آمریکا این مثلث تهدیدی بالقوه برای آمریکا محسوب می‌شود.

مهدی مطهرنیادر گفت وگوبا «آرمان ملی»:

سیاست خارجی دولت کلام محور است

ظریف یکی از مهم‌ترین دیپلمات‌های جهان بود

وزارت خارجه از دانشگاه فاصله گرفته است

ایران در سیاست خارجی خود را سفید می‌داند

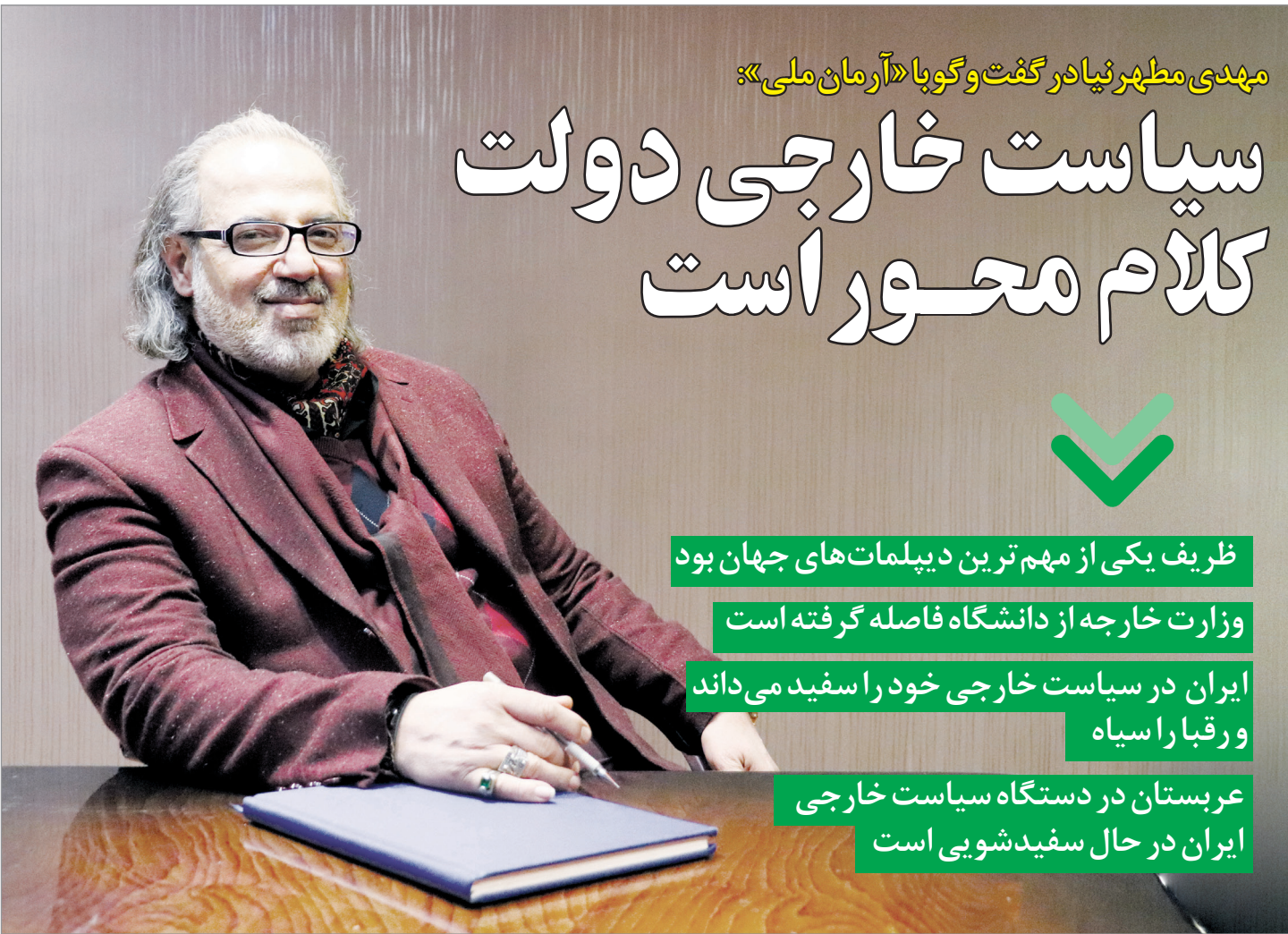
ورق‌باراسیاه

عربستان در دستگاه سیاست خارجی

ایران در حال سفیدشویی است

یکشنبه
۱۴۰۲.۰۲.۱۵
۹ شوال ۱۴۴۴ / ۳۰ آوریل ۲۰۲۳

سال پنجم
شماره ۱۵۳۸
armanmeli.ir

«آرمان ملی» – احسان انصاری: احتمال استیفاح حسین امیر عبداللهیان به عنوان وزیر امور خارجه در حالی مطرح شده که وزارت خارجه یکی از ویت‌رین‌های مهم دولت ابراهیم رئیسی است و رئیسی با اتکا به این وزارت‌خانه به دنبال تحقق بسیاری از وعده‌های انتخاباتی خود است. با این وجود در حدود بیست ماهی که از عمر دولت می‌گذر وزارت امور خارجه نتوانسته چه در عرصه داخلی و چه در زمینه روابط بین‌الملل جایگاه واقعی خود را پیدا کند. اگر به جایگاهی که محمدجواد ظریف در بین افکار عمومی جامعه داشت توجه کنیم و آن را با جایگاه امیر عبداللهیان مقایسه کنیم متوجه می‌شویم که امیر عبداللهیان در جایگاه وزارت امور خارجه با چالش‌هایی در آینده مواجه خواهد بود. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی مهم‌ترین نقاط قوت و ضعف وزارت امور خارجه دولت سیزدهم، با دکتر مهدی مطهرنیا، تحلیل‌گر روابط بین‌الملل و استاد دانشگاه گفت وگو کرده است. اومعتقد است: «در ایران دولت به عنوان قوه مجری به است و محوریت تصمیم‌گیری ندگی نهایی سیاست خارجی معطوف به آن نیست. به همین دلیل نه تنها حسین امیر عبداللهیان و نه محمدجواد ظریف که نویسنده کتاب «سفیر» است و یکی از مهم‌ترین دیپلمات‌های جهان در دهه‌های گذشته محسوب می‌شود که دوست و دشمن به آن اذعان دارند نمی‌توانند در محوریت تصمیم‌گیری سیاست خارجی قرار داشته باشند. اینکه فردی مانند ظریف نیز نمی‌تواند در این سیستم کاری از پیش‌ببرد به معنای این است که دستگاه سیاست خارجی و رویکردی که در پیش گرفته دچار مشکل است. این دیدگاه از منظر ریخت‌شناسی سیاست خارجی بیان شد. اگر به لایه زیرین ریخت‌شناسی یعنی بافت سیاسی عنوان کرد که که سیاست خارجی دولت کلام محور است.» در ادامه حاصل این گفت وگور را می‌خوانید.

تغییری تاکنون صورت نگرفته است. یک شوخی در بین افرادی که در دستگاه سیاست خارجی حضور داشتند وجود دارد با این مضمون که در طول مدت ۱۶ ساله که ولایتی وزیر امور خارجه بود نیروی انسانی وزارت امور خارجه را رستم آباد شمیران تأمین می‌کرد. در چنین شرایطی کسی به این موضوع توجه نمی‌کرد که آیا این افراد علم سیاست می‌دانند و یا در زمینه روابط بین‌الملل تخصص دارند و یا خیر. این در حالی بود که بعدا برخی از این افراد در دانشگاه‌های کشور مدرکی مرتبط با کاری که در آن مشغول بودند اخذ کردند. همه ما می‌دانیم که چنین مدرک‌هایی نمی‌تواند گروه از مشکلات کشور باز کند. مملکت داری به شوخی و شعار نیست. سازمانی که به وجود می‌آید باید متکی به اجزایش باشد. اجزایش تنها ارتباط با کشورهای آمریکای لاتین، ماورای قفقاز و یا کشورهای خاورمیانه نیست. امروز وزارت خارجه نیز مانند صنعت ایران از دانشگاه‌ها بازمانده و فاصله گرفته است. این در حالی است که دانشگاه‌ها نیز به مرکز مدرک سازی تبدیل شده‌اند. در شرایط کنونی وزارت امور خارجه از نظر نیروی انسانی و به روز شدن کارآیی‌های لازم را ندارد.

عملکرد امیر عبداللهیان دارای چه نقاط قوت و وضعی بوده است؟

در پاسخ به این سوال باید عنوان کرد که امیر عبداللهیان دارای چه خاستگاه سیاسی است و از کجا بر ساخته شده است. وی انسان خوب و دارای ویژگی‌های فردی قابل احترامی است. این مسائل شخصی است. با این وجود هنگامی که چنین فردی با سامانه و سازمان وزارت خارجه با ویژگی‌هایی که برشمردم مواجه می‌شود با چالش‌های جدی در مدیریت چنین وزارت‌خانه‌ای مواجه است. اگر مهم‌ترین چهره‌ها و تئوریسین‌های روابط بین‌الملل مانند مکیندر، جوزف نای و یا کیسینجر نیز در چنین سامانه و سازمانی فعالیت کنند نمی‌توانند به موفقیت‌های بزرگی دست پیدا کنند. شاید برخی عنوان کنند عاملیت و نیروی انسانی می‌تواند در سامانه‌ها و سازمان‌ها تغییر ایجاد کند اما باید عنوان کرد در سامانه سیاست خارجی ایران چنین اتفاقی رخ نخواهد داد و تغییر در روند سیاست خارجی در ایران نیازمند بازنگری در مبانی و رویکردها در عرصه روابط بین‌الملل است.

سوال این است که آیا عربستانی

که امروز با ایران توافق کرده

است نسبت به عربستان ۱۰

سال قبل از نظر ارزش‌های

ایدئولوژیک تغییرات مهمی

پیدا کرده و یا اتفاقا به دلیل

اصلاحات محمد بن سلمان

از ارزش‌های دینی دور

شده است؟ به دلیل اینکه

عربستان به چین نزدیک

شده و ایران نیاز به نزدیکی

به عربستان دارد سفیدشویی

می‌شود و با این کشور توافق

صورت می‌گیرد

دیپلمات‌های جهان در دهه‌های گذشته محسوب می‌شود که دوست و دشمن به آن اذعان دارند نمی‌توانند در محوریت تصمیم‌گیری سیاست خارجی قرار داشته باشند. اینکه فردی مانند ظریف نیز نمی‌تواند در این سیستم کاری از پیش‌ببرد به معنای این است که دستگاه سیاست خارجی و رویکردی که در پیش گرفته دچار مشکل است. این دیدگاه از منظر ریخت‌شناسی دستگاه سیاست خارجی بیان شد. اگر به لایه زیرین ریخت‌شناسی یعنی بافت سیاسی ر جوع کنیم باید عنوان کرد که سیاست خارجی دولت ایدئولوژی زدگی کلام محور است.

ایدئولوژی زدگی کلام محور در سیاست خارجی به چه معناست؟

ایدئولوژی زدگی کلام محور در سیاست خارجی به این معناست که گزاره‌های ایدئولوژی را بر ساخته می‌سازد و در مرکزیت کلام محوری ساماندهی و سازماندهی می‌کند. کلام محوری در سیاست خارجی به معنای این است که خود را سفید می‌داند و رقبا را سیاه. در چنین شرایطی هر بازیگر و کشش‌گری که معطوف به این مرکز عمل کند سفیدشویی می‌شود و اگر از این مرکز دور باشد سیاه.. در چنین

شرایطی است که می‌توانیم موضع ایران را نسبت به عربستان در یک دهه گذشته مورد تحلیل و بررسی قرار بدهیم. سوال این است که آیا عربستانی که امروز با ایران توافق کرده است نسبت به عربستان ۱۰ سال قبل از نظر ارزش‌های ایدئولوژیک تغییرات مهمی پیدا کرده و یا اتفاقا به دلیل اصلاحات محمد بن سلمان از ارزش‌های دینی دور شده است؟ به دلیل اینکه عربستان به چین نزدیک شده و ایران نیاز به نزدیکی به عربستان دارد سفیدشویی می‌شود و با این کشور توافق صورت می‌گیرد. در این زمینه تأثیرگذار

تغییر رویکرد در درون سیستم دستگاه سیاست خارجی در چه شرایطی امکان پذیر است؟ آیا تغییر نوع نگاه به سیاست خارجی نمی‌تواند در این زمینه تأثیرگذار باشد؟

عاملیت و نیروی انسانی در تغییر این دیدگاه نقش موثری دارد. با این وجود در دستگاه سیاست خارجی ایران چنین

نگره

یک قرن انتظار برای خرید خانه

ارقامی که حالا برای خرید مسکن می‌شنویم از همیشه عجیب‌تر و نجومی‌تر شده است. رقم‌هایی که اصلاً زیر یک میلیارد تومان نیست و حالا حتی گفته می‌شود در شهرهای کوچک‌تری همچون قم نیز نمی‌توان با کمتر از یک میلیارد تومان برای خرید خانه اقدام کرد. در همین حال در جنوب تهران نیز اگر روزگاری می‌شد با رقم‌هایی کمتر از عددهای ۹ رقمی برای خرید خانه اقدام کرد حالا قیمت‌ها به سقف رسیده و در آخرین اعلام نرخ‌ها نیز باید حداقل یک و نیم میلیارد تومان در دست داشته باشید تا شاید بتوانید خانه بخرید. این در حالی است که یک کارگر با حقوق ۷ میلیون تومان، اگر هیچ نخورد و نپوشد، برای خرید یک آپارتمان یک و نیم میلیارد تومانی در جنوب شهر تهران، به زمانی حدود ۱۴۲ ماه یعنی قریب به ۱۲ سال زمان نیاز دارد که صاحب خانه شود. این هم در حالی است که در این ۱۲ سال قیمت خانه افزایش نیافته باشد و گر نه که باید رقم‌هایی بیش از این پرداخت کند تا شاید خانه‌ای در حواشی یا جنوب شهر تهران برای خود دست و پا کند. این البته در حالی است که مرکز آمار ایران میانگین قیمت یک متر مربع مسکن در تهران برای دی ۱۴۰۱ را ۵۴ میلیون و ۹۶۳ هزار تومان اعلام کرده که این رقم ۴/۵ میلیون تومان بزرگ‌تر از قیمت مسکن در آذر امسال است و بر اساس این گزارش تورم ماهانه مسکن در دی ماه به نزدیکی ۱۰ درصد (۹،۸ درصد) رسید، رقمی بزرگ که نزدیک به پنج برابر نرخ تورم بهرانی است. ماجرای رقم‌های نجومی تنها مربوط به خرید خانه در تهران نیست و حالا بیشتر کلانشهرها و شهرهای بزرگ ایران را درگیر خود کرده است. از سوی دیگر این بحران در ابعاد وسیع‌تر حالا مساله رهن و اجاره مسکن را نیز با خود درگیر کرده است. این شرایط عجیب و پیچیده در حوزه مسکن البته در حالی رخ می‌دهد که طبق قانون اساسی ساخت مسکن برای اقشار ضعیف جامعه یکی از مهم‌ترین وظایف دولت است.

وعده سالی یک میلیون مسکن

یک کارشناس مسائل اقتصادی و مسکن نیز در خصوص برنامه‌ریزی دولت برای ساخت مسکن اظهار داشت: قول ایجاد یک میلیون مسکن در سال در حالی مطرح شد که زمینه‌های مالی این طرح در نظر گرفته نشده است. بهمن آرمان گفت: البته دولت به تدریج متوجه شد که امکان ساخت یک میلیون مسکن در سال با مکانیسم‌های فعلی وجود ندارد و برای همین در طول این مدت سیاست‌های خود را چند بار تغییر داده است؛ به طور مثال از ساخت واحد مسکونی یک طبقه صحبت کرده و این اواخر گفته زمین در اختیار مردم قرار می‌دهد تا آن‌ها خودشان مسکن بسازند».

کابوس چند دهه انتظار برای زمان رسیدن به مسکن

مستند به آمارهای رسمی منتشر شده در رابطه با «زمان انتظار برای خرید مسکن» برای تهران، طی سال‌های ۱۳۹۸، ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ به ترتیب ۲۸ سال، ۶۶ سال و ۱۰۹ سال بوده است، و این زمان برای میانگین کشور طی سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ اعداد ۲۳ سال و ۴۹ سال را نشان می‌دهد. در واقع با احتساب نرخ فعلی پس‌انداز و در صورت رشد یکسان قیمت و درآمد، رسیدن به مسکن برای هر شهروند تهرانی در حدود ۱۰۹ سال طول می‌کشد. کما اینکه طبق اعلام مرکز آمار، نرخ تورم سالانه دی ماه قیمت آپارتمان‌های مسکونی شهر تهران به ۶،۴۰ درصد رسیده است که نسبت به همین زمان در ماه قبل ۳۷،۱ درصد، یعنی در حدود ۵،۲ واحد درصد افزایش داشته است. همچنین منظور از تورم ماهانه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت ماه جاری، نسبت به ماه قبل بوده که در دی ماه ۱۴۰۱ تورم ماهانه قیمت آپارتمان‌های مسکونی شهر تهران ۹،۸ درصد بوده و تورم ماهانه دی ماه در مقایسه با همین اطلاع در ماه قبل ۱۷،۵ واحد درصد افزایش داشته است. در این میان باید به این نکته توجه کرد که بانک مرکزی و مرکز آمار ایران تا تاریخ انتشار این گزارش عملاً هیچ آماری و وضعیت مسکن در بهمن ماه را هنوز منتشر نکرده‌اند. یک کارشناس حوزه اقتصاد و مسکن نیز در خصوص ارزیابی شرایط فعلی حوزه مسکن گفت: با توجه به ناطلمبانی موجود در اقتصاد، پیش‌بینی وضعیت مسکن در سال ۱۴۰۲ برای بسیاری از فعالان اقتصادی و خانوارها با اهمیت شده است. نوسانات رو به رشد قیمت ارز، خبرهای مبهم و تا حدودی منفی از روند مذاکرات، ناکارآمدی سیاست‌های اقتصادی دولت در طول عمر کابینه دولت فعلی، موجب انتظارات توری بالا در جامعه شده است. سعید سعادت‌مند، گفت: باید توجه کرد که بخش مسکن و دارایی‌های ملکی در ترکیب دارایی خانواده‌های ایرانی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و بزرگ‌ترین معامله و سرمایه‌گذاری بیش از ۹۰ درصد افراد جامعه در طول زندگی، در این بخش اتفاق می‌افتد. بسیاری از سرمایه‌گذاران در سایر بخش‌های اقتصادی، بانک‌ها و شرکت‌ها نیز از دارایی‌های این بخش به عنوان پشتوانه کسب و کار خود استفاده می‌کنند. در بازار مسکن نیز وضعیت هزینه‌های ساخت ناشی از تورم در نهاده‌های تولید، در بدترین وضعیت قابل تصور است.»